

ЩО ТАКЕ СВОБОДА

Людина завжди у всі часи прагнула до свободи. Тільки розуміння свободи у всіх різне. Я думаю, що свобода – це, в першу чергу, свобода від забобонів. Забобони обмежують здібності людини, оскільки в більшості випадків засновані на помилкових знаннях і виводах.

Свобода – це свобода вибору. Людина повинна сама вибрати, де їй вчитися і працювати, де їй жити.

Свобода – це розумні закони і розумне підпорядкування ним. Закони повинні ґрунтуватися на пошані до особи. Справедливі закони забезпечують людині свободу.

Свобода – це свобода слова, друку, думки. Людина повинна мати право думати і говорити те, що думає. Всяка думка, навіть помилкова, заслуговує пошани. Немає поганих думок, поганих смаків. Є різні.

Свобода – це можливість самому ухвалювати рішення і нести за них відповідальність. Заборона чого-небудь ми, підлітки, сприймаємо як обмеження свободи. Сьогодні я маю право вибрати місце навчання, улюблене заняття, друзів. Я можу вибрати, яку книгу прочитати, яку музику слухати [3, с. 146].

Поняття «свобода» вміщує у собі дуже глибокий зміст. В реальному житті ми залежні від усього, що нас оточує. Залежність від природних явищ змусило людину шукати житло, одяг та створювати безліч речей, які покращують матеріальне існування. Все це суттєво впливає на особисту свободу. З'являється рабська залежність від речей та їх еквіваленту – грошей. Ця залежність обернено-пропорційна ступеню духовності людини.

Найбільша й найскладніша залежність людини від суспільства. Оскільки значна частина людства намагається пристосувати оточуючих до своїх потреб, то людині, що прагне до незалежності, в такому суспільстві жити дуже важко [2, с. 79].

Взагалі, будь-яка держава впливає негативно на рівень свободи окремих громадян. Звичайно такий вплив може бути нейтралізований присутністю в державі духовної еліти, тобто об'єднань дійсно найкращих представників людства. Це допомагає людям отримувати необхідну інформацію для пошуків істини і знаходити шляхи духовного відродження. Також погано коли в умовах становлення демократії, духовна еліта дуже слабка. Це призводить до того, що особи, які ще не мають влади, ідуть на будь-яке зло, аби увірвати свій шматок. Коли це не можливо в межах своєї держави, то вони шукають можливості здійснити свої бажання за допомогою зовнішніх темних сил. Певний час ті, хто допоміг втратити незалежність своєї держави, будуть обдаровані частиною цінностей, які отримує колонізатор внаслідок нещадної експлуатації привласненої землі [1, с. 28].

Отже, втрата свободи або рабство – це плата за брак духовності.

Список використаних джерел:

1. Берлин И. Две концепции свободы / Берлин И. // Современный либерализм. – М., 1998. – С. 19–43.
2. Погребняк С. П. Негативна і позитивна свобода в умовах демократичної правової держави / С. П. Погребняк // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. – 21 (2008) (60). – С. 74–81.
3. Софиенко М. Б. Правовая свобода как способ реализации индивидуальной свободы в социальной системе / М. Б. Софиенко. – Томск, 2007. – 193 с.